

Yargıtay 2. Ceza Dairesi E.2026/5235 K.2026/11873 (22.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Ceza Dairesi 2026/5235 E. , 2026/11873 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2024/3978 E., 2025/1369 K.

SUÇ : Hırsızlık

HÜKÜMLER : Düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine, temyiz isteminin reddine

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

İlk Derece Mahkemesince hırsızlık suçundan verilen hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 286/1. maddesi uyarınca temyiz edilebilir olduğu, 260/1. maddesi gereği temyiz edenin hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, 291/1. maddesi uyarınca temyiz isteminin süresinde olduğu, 294/1. maddesi gereği temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerine yer verildiği, 298/1. maddesi uyarınca temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

Sanık hakkında Karaman 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 21.02.2023 tarihli ve 2022/50 Esas, 2023/100 Karar sayılı ilâmiyla hırsızlık suçundan ceza verilmesine yer olmadığına karar verildiği, sanığın hükmü istinaf etmesi üzerine Konya Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesinin 13.03.2024 tarihli ve 2023/2595 Esas, 2024/999 Karar sayılı ilâmiyla bozma kararı verildiği, bozma kararı sonrası Karaman 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 01.10.2024 tarihli 2024/280 Esas, 2024/762 Karar sayılı ilâmiyla sanık hakkında hırsızlık suçundan 5 yıl hapis cezası verilmesi üzerine Konya Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesinin 28.05.2025 tarihli, 2024/3978 Esas, 2025/1369 Karar sayılı istinaf başvurusunun düzeltilerek esastan reddi kararının kesin olmaması nedeniyle 30.06.2025 tarihli ek karar kaldırılarak yapılan incelemede;

5271 sayılı Kanun'un 288. maddesinin "Temyiz, ancak hükmün hukuka aykırı olması nedenine dayanır. Bir hukuk kuralının uygulanmaması veya yanlış uygulanması hukuka aykırılıktır." ve aynı Kanun'un 294. maddesinin ise; "Temyiz eden, hükmün neden dolayı bozulmasını istediğini temyiz başvurusunda göstermek zorundadır. Temyiz sebebi ancak hükmün hukuki yönüne ilişkin olabilir." şeklinde düzenlendiği de gözetilerek; sanığın temyiz isteminin, müştekinin kendi rızası ile kredi kartını verdiğine ve müşteki tarafından kendisine iftira atıldığına

yönelik olduğu belirlenerek yapılan incelemede;

5271 sayılı Kanun'un 280. maddesinin 1. fıkrasının (e) ve (f) bentlerinde bölge adliye mahkemelerinin duruşma açmaksızın hükmün bozulmasına karar verebileceği hâllerin sınırlı olarak sayıldığı, dosya içeriğine göre Karaman 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 21.02.2023 tarihli ve 2022/50 Esas, 2023/100 Karar sayılı dosyasında verilen ceza verilmesine yer olmadığına kararına yönelik sanığın istinaf istemi üzerine yapılan inceleme neticesinde, Konya Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesinin 13.03.2024 tarihli ve 2023/2595 Esas, 2024/999 Karar sayılı kararı ile "...Aynı işyerine ait koğuştta sanık ile katılanın altlı üstlü ranzalarda kaldıkları,sanığın katılanın bilgisi ve rızası olmadığı halde cüzdanından bankamatik kartını çalarak bu kartla önce ATM den 3.600 TL para çektiği ardından da Aydoğanlar kuyumculuk isimli işyerinden 2 adet çeyrek altın aldığı olayda

;Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun Dairemizce benimsenen içtihatlarında,Yargıtay 13. Ceza Dairesi Başkanlığı'nın 15/01/20 18... /116 38... /489 karar sayılı kararında,Yargıtay 6. Ceza Dairesinin 20/04/2021 tarih ve 2021/112 98... /7436 Karar sayılı kararında vb kararlarda belirtildiği üzere, rögar kapağı, plaka, sürücü belgesi, kimlik belgesi ve bankamatik kartı gibi eşyaların hırsızlık suçuna konu olması halinde ortaya çıkan tehlike veya bunların yeniden çıkartılması için sarf edilecek emek ve mesai gözetilerek değer azlığı nedeni ile sanık hakkında TCK'nın 145. maddesi gereğince indirim yapılamayacağı gibi ceza vermekten de vazgeçilemeyeceği gözetilmeden, sanığın hırsızlık suçundan mahkumiyeti yerine hırsızlanan bankamatik kartının değeri az kabul edilip hatalı uygulama sonucu TCK'nın 145. maddesi uyarınca ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmesi,..." nedeniyle hükmün bozulmasına karar verildiği, ancak bozma kararında belirtilen hukuka aykırılığın aynı Kanun'un 280. maddesinin 1. fıkrasının (e) ve (f) bentlerinde sınırlı olarak sayılan bozma nedenleri arasında gösterilmediği gözetilerek Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesince davanın yeniden görülmesine karar verilmek suretiyle yapılacak duruşma sonucunda hukuka aykırılığın giderilmesi yerine, dosya üzerinden yapılan inceleme neticesinde bozma kararı verilmesinin ve anılan karara yönelik direnme yetkisi bulunmayan İlk Derece Mahkemesince yeniden hüküm kurulmasının yasal dayanağının bulunmadığı,

Nitekim Yargıtay Ceza Genel Kurulunun, 30.04.2025 tarihli ve 2024/6-490 Esas, 2025/197 Karar sayılı kararında "... bölge adliye mahkemelerinin, kanuni dayanağı bulunmayan (5271 sayılı Kanun'un 280. maddesinin birinci fıkrasının (e) ve (f) bentlerinde sayılanlar hariç) bozma kararları ile iş bu bozma kararına istinaden ilk derece mahkemesince tesis edilen kararların, görevsiz mahkeme tarafından verilmiş olmaları nedeniyle hukuka açık ve ağır aykırılıkla malul olduklarından hükümsüz sayılmaları gerektiğinin..." kabul edildiği, keza Anayasa Mahkemesinin 12.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 09.01.2025 tarihli ve 2023/33667 sayılı kararı ile de "İstinaf Dairesi kanunda açıkça öngörülmüş hâller dışında bir nedenle bozma kararı vermiş, bunun sonucunda başvurucunun temyiz kanun yoluna başvurma hakkının elinden alınmasına yol açmıştır. Böylelikle istinaf kanun yolu incelemesine ilişkin kuralların İstinaf Dairesince yapılan yorumun kişilerce öngörülebilecek belirlilikte olmadığı ve kanunun lafızıyla çeliştiği görülmüştür. Diğer bir ifadeyle İstinaf Dairesinin bu kararıyla başvurucunun mahkemeye erişim hakkına kanuni dayanağı bulunmayan bir müdahalede bulunulmuştur. Açıklanan gerekçelerle İstinaf Dairesinin 5271 sayılı Kanun'da sınırlı olarak sayılı hâller dışında bir sebeple bozma kararı vermesiyle gerçekleşen müdahalenin kanuni dayanağının olmaması nedeniyle başvurucunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine..." hükmedilmekle yukarıda anılan şekilde verilen bozma kararlarının "hukuka açık ve ağır aykırılıkla malûl" olduğunun teyit edildiği dikkate alınmak suretiyle; Konya Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesinin 13.03.2024 tarihli ve 2023/2595 Esas, 2024/999 Karar sayılı kararı ile bozma üzerine verilen Karaman 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 01.10.2024 tarihli 2024/280 Esas, 2024/762 Karar sayılı kararının hukukî değerden yoksun olduğu belirlenerek yapılan incelemede;

5271 sayılı Kanun'un 280. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi uyarınca davanın yeniden görülmesine karar verilerek, duruşma açılıp, taraflar çağrılarak delillerin değerlendirilmesi sonucunda anılan Kanun maddesinin 2. fıkrasına göre hukuka aykırılığın Bölge Adliye Mahkemesince giderilmesi sonucunda yeniden hüküm kurulması gerektiğinin gözetilmemesi,

Bozmayı gerektirmiş, sanığın temyiz nedenleri bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, diğer yönleri incelenmeyen hükmün bu sebepten dolayı 5271 sayılı Kanun'un 302/2. maddesi gereği Tebliğnâme'ye uygun olarak BOZULMASINA, dava dosyasının, aynı Kanun'un 304/2. maddesi uyarınca Konya Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesine

gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 22.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.